

NIESTRAWSKI HIPOLIT (1886-1939)

Urodził się 13 sierpnia 1886 roku w Gostyniu. Był ostatnim, jedenastym (?) dzieckiem Sylwestra – zduna i Joanny z domu Bobkiewicz. Po ukończeniu tutejszej szkoły elementarnej rozpoczął naukę w zawodzie kupiec-bławatnik w Buku. Odbywając praktykę w Brodnicy k. Gniezna działał w polskich organizacjach młodzieżowych. Mając liczne zasługi na tym polu, powierzono mu rychło funkcję prezesa Polskiego Koła Młodzieży Kupieckiej w Gnieźnie. Lata 1906-1908 spędził w Berlinie. Pełnił tam obowiązkową służbę wojskową w kompanii gwardii cesarskiej w stopniu sierżanta, jako kancelista. W czasie trwania I wojny światowej został zmobilizowany do kompanii garnizonowych w Toruniu (4 sierpień 1914-31 sierpień 1915) i Brześciu Litewskim, przy sztabie gubernatorstwa (31 sierpień 1915-27 listopad 1918).

Po powrocie do Gostynia zajął się organizowaniem miejscowych władz powstańczych. Pełnił funkcję tłumacza przy gostyńskiej Radzie Robotniczo-Żołnierskiej. Od 1 stycznia 1919 roku był sekretarzem i kierownikiem Powiatowej Rady Ludowej. W okresie od 25 lutego do 1 czerwca 1919 roku sprawował urząd szefa Sztabu Komendy Straży Ludowej na powiat gostyński. 4 listopada 1919 roku ożenił się z Marią Czwojdzką. Zmarła ona jednakże krótko po urodzeniu syna Jerzego. Po raz drugi wstąpił Hipolit w związek małżeński 23 stycznia 1923 roku z Wacławą Borowicz (1886-1958), rodem ze Śremu. Miał z nią trzech synów: Andrzeja (1923-1988), Jerzego (1924-1990) oraz Grzegorza (1926-1987). W latach 1920-1935 Hipolit Niestrawski był dyrektorem Powiatowej Kasy Chorych. W 1936 roku wybrano go na urząd burmistrza Gostynia. Pełniąc tę funkcję, szczególną opieką starał się otoczyć bezrobotnych.

21 października 1939 roku wraz z innymi obywatelami miasta i okolicy został rozstrzelany na gostyńskim Rynku w publicznej egzekucji. Pochowany jest na gostyńskim cmentarzu parafialnym we wspólnej mogile. Pośmiertnie odznaczony Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym.